

Skarga wniesiona w dniu 18 marca 2010 r. — Amecke Fruchtsaft przeciwko OHIM — Uhse (69 Sex up)**(Sprawa T-125/10)**

(2010/C 148/59)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Amecke Fruchtsaft GmbH & Co. KG (Menden, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci R. Kaase i J.C. Plate)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Beate Uhse Einzelhandels GmbH (Flensburg, Niemcy)

Żądania strony skarżącej

— uznanie skargi na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 12 stycznia 2010 r. w sprawie R 612/2009-1 wraz z załącznikami za dopuszczalną; oraz

— stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji z powodu niezgodności z art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94⁽¹⁾;

— obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Beate Uhse Einzelhandels GmbH

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „69 Sex up” dla towarów i usług z klas 3, 5, 9, 29, 30, 32, 33, 38 i 41 (zgłoszenie nr 5 418 108)

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Zarejestrowany w Niemczech słowny znak towarowy „sex:h:up” nr 305 31 669.9 dla towarów z klas 5, 29, 30 i 32

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu dla wszystkich zakwestionowanych towarów

Decyzja Izby Odwoławczej: Uchylenie zaskarżonej decyzji i oddalenie sprzeciwu

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94, ponieważ w przypadku kolidujących ze sobą znaków towarowych istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 22 marca 2010 r. — Saupiquet przeciwko Komisji**(Sprawa T-131/10)**

(2010/C 148/60)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Saupiquet (Courbevoie Cedex, Francja) (przedstawiciel: R. Ledru, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności w całości decyzji Komisji Europejskiej REM 07/08 z dnia 16 grudnia 2009 r.;

— obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2009) 10005 wersja ostateczna z dnia 16 grudnia 2009 r., w której wskazano władzom finansowym, że zwrot skarżącej należności celnych przywózowych z tytułu przywozu tuńczyka w konserwach pochodzącego z Tajlandii nie jest uzasadniony [sprawa REM 07/08].

W uzasadnieniu skargi skarżąca podnosi, że Komisja uchybiła swym zobowiązaniom do zapewnienia równego i niedyskryminującego dostępu do kontyngentu nr 09.2005, w okresie 2007/2008, importerom mającym siedzibę we Francji lub w innych państwach członkowskich, gdzie urzędy celne są zgodne z prawem zamknięte w niedziele, którzy złożyli deklaracje celne w dniu 2 lipca 2007 r.,

- nie podejmując w analizowanej sytuacji, w której kontyngent był otwarty w niedzielę 1 lipca 2007 r., środków prawnych umożliwiających traktowanie tych importerów w sposób równy i niedyskryminujący, oraz
- nie przesuwając daty otwarcia wskazanego kontyngentu na dzień 2 lipca 2007 r., mimo że kontyngent ten miał bardzo duże znaczenie.

**Skarga wniesiona w dniu 22 marca 2010 r. —
Communauté de communes de Lacq przeciwko Komisji**

(Sprawa T-132/10)

(2010/C 148/61)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: La Communauté de communes de Lacq (Mourenx, Francja) (przedstawiciel: J. Daniel, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

- nakazanie Unii Europejskiej zapłatę skarżącej kwoty 10 000 000 EUR z tytułu naruszeń prawa oraz bezczynności, jakich dopuściła się Komisja w kontekście niewywiązania się ze zobowiązań zaciągniętych przez spółkę ACETEX;
- nakazanie Unii Europejskiej zapłatę skarżącej kwoty 25 000 EUR z tytułu poniesionych kosztów niepodlegających zwrotowi;

— obciążenie Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Celem wniesionej przez Communauté de Communes de Lacq skargi jest uzyskanie odszkodowania za szkodę rzekomo poniesioną wskutek wydania przez Komisję decyzji uznającej za zgodną za wspólnym rynkiem i z funkcjonowaniem porozumienia EOG koncentrację związaną z przejściem kontroli nad Acetex Corporation przez Celanese Corporation, w której to decyzji instytucja ta nie uznała za wiążące prawnie zobowiązań do kontynuowania przez pięć lat prowadzenia działalności w fabryce spółki Acetex w Pardies (sprawa COMP/M.3625 — Blackstone/Acetex).

Na poparcie swej skargi skarżąca ponosi, że Komisja naruszyła zasady pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań, ponieważ w swej wykładni rozporządzenia WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw⁽¹⁾ pozbawiła ona ochrony osoby trzeciej w stosunku do koncentracji (pracowników oraz miejscowy zarząd przedsiębiorstwa), podczas gdy ze zobowiązań zaciągniętych przez przedsiębiorstwo Celanese Corporation jasno wynikało, iż pracownicy ci podlegają przez pięć lat ochronie przed zaprzestaniem działalności.

Skarżąca poniosła zatem niewątpliwie znaczną szkodę. Należące do tego sektora wspólnoty lokalne są pozbawiane znacznych źródeł podatkowych i zmuszone do poczynienia wskutek zamknięcia zakładu szeregu wydatków o charakterze społecznym. Należy obawiać się bowiem licznych zwolnień zarówno wśród pracowników spółki Acetex, jak również wśród pracowników przedsiębiorstw, których działalność była bardzo ściśle związana z działalnością przedsiębiorstwa Celanese Corporation.